

HLAČEK IN BIBA SE PREDSTAVITA

Jaz sem Hlaček, to je Biba,
živa, zdrava kakor riba.
Kar je vrtnica med cveti,
to je Biba med dekleti.

Dobro do deset že šteje,
ves dan skače pa se smeje;
če na trdo prileti,
buška nič je ne boli.

Jaz sem Biba, to je Hlaček,
uren, gibčen kakor maček.
Kar je Marko med junaki,
to je Hlaček med dečaki.

Joj, če Bibo kdo razžali,
bodi resno, bodi v šali:
Hlaček vanj se zapraši,
skoro izpraska mu oči.

Zmerom skupaj se igrava,
igre, burke vse pozna.
Kaj se nama vse zgodi,
Zvonček naj vam sporoči!

1. CIRKUS

Zdaj pri nas je cirkus v modi,
staro, mlado noter hodi;
Hlaček z Biba tja poda se,
da oko, uho napase.

Sloni, levi in kamele,
konji, morski psi, gazele,
palčki, klovn, ávgusti,
Hlačku v glavi se vrtili.

„Biba, to bo zdaj zabava,
cirkus lahko se igrava,
ti krotilka boš doma,
jaz za morskega bom psa.“

Kot rečeno, tak storjeno,
vse za cirkus urejeno:
žaganje potrosita,
stole skupaj znosita.

Tjulnju je za hrano riba,
kaj pa Hlačku dá naj Biba?
Čokolade košček vzame,
Hlaček spretno z gobčkom vjame.

Glejte vrlo zdaj krotilko,
dá na smrček mu svetiljko.
Pes na stol, na mizo pleza,
Biba s palico ga dreza.

A nesreča ne počiva,
vsega naglica je kriva:
tjulenj z repom se zatakne,
stol se pod plavutjo zmakne.

Resk! na tla lete črepinje,
joj, čez mamine svetinje
olje brizga — divan, stol,
album, prt, še čisto nov!

Mama v sobo prihiti,
v nemi grozi ostrmi.
Zver s krotilko v kot se skriva,
mrzel pot oba obliva...

